

Arrest

nr. 140 881 van 12 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 september 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij bij beschikking van 27 januari 2015 werd uitgenodigd om te verschijnen op de terechtzitting van 26 februari 2015 om 09.30 u. Deze beschikking werd aangetekend verzonden naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij en bevat volgende passage:

“De partijen en/of hun raadsman dienen aanwezig te zijn ten laatste vijftien minuten voor het gestelde aanvangsuur. Een latere, al dan niet vooraf meegedeelde, aanwezigheid sluit niet uit dat de zaak wordt

opgeroepen en behandeld in afwezigheid van de partijen en/of hun raadsman. De terechtzitting van de kamer wordt beëindigd nadat alle zaken zijn opgeroepen en behandeld al dan niet in aanwezigheid van de partijen en/of hun raadsman. De zittingsrol wordt inlichtingshalve gepubliceerd op de website.”

2. Ter terechtzitting werd onderhavige zaak als vierde zaak op de rol opgeroepen, doch aangehouden tot het einde van de zitting. Blijkens het proces-verbaal van de openbare terechtzitting werd de zitting van de VIII^{ste} Kamer van 26 februari 2015 om 10.00 u geheven. Er had zich op dat ogenblik niemand aangemeld. De verwerende partij vroeg de Raad om toepassing te maken van artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

3. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 2. Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Naar analogie met vergelijkbare bepalingen die de rechtspleging voor de Raad van State beheersen, werkt de regel als een echte hakbijl waarbij de ongewettigde afwezigheid ter terechtzitting onvermijdelijk, behoudens overmacht, aanleiding geeft tot de genoemde sanctie (zie R. STEVENS, *Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak. 2. Het procesverloop*, in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 2007, 1192-1194). De sanctie uit artikel 39/59, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet wordt echter niet blindelings toegepast. Zowel in hoofde van de verzoekende partij als van de verwerende partij gaat het om een weerlegbaar vermoeden, met dezelfde beperking dat het vermoeden zowel in hoofde van de verzoekende als de verwerende partij enkel kan worden weerlegd door onoverwinnelijke dwaling, overmacht of toeval aan te tonen (RvS 13 mei 2014. nr. 227 364).

4. De raadvrouw van de verzoekende partij verzond op 26 februari 2015 om 14.57 u een faxbericht naar de Raad waarin zij het volgende aanvoerde ter rechtvaardiging van haar afwezigheid ter terechtzitting:

“Deze zaken werden behandeld op uw zitting van 26.02.2015 om 09.30u. Ik liet de griffie weten dat ik iets later zou zijn en vroeg van de zaak te weerhouden. Bij mijn aankomst om 09.55u bleek er niemand ter zitting meer aanwezig te zijn. Ik verwijst naar het telefonisch onderhoud dat we daaropvolgend hebben gehad en wil u dit nu nogmaals schriftelijk bevestigen met de vraag de zaken alsnog te willen vaststellen zodat ik ze kan pleiten. De reden van mijn telaarcoming was tweërlei: Omwille van mijn schouder-kwetsuur kan ik niet langer met de wagen rijden en ben ik aangewezen op het openbaar vervoer. Ik had dan ook netjes uitgestippeld welke treinverbindingen ik moest nemen om tijdig ter zitting te zijn. (In bijlage vindt u het schema dat ik meegenomen had.) Jammer genoeg bleek in Leuven de voorziene trein van Leuven naar Brussel (luchthaven) uitzonderlijk niet te rijden. Het enige alternatief was de L-trein naar 's Gravenbrakel die om 09.12u vertrok vanuit Leuven. Deze trein kwam aan om 09.50u, waarop ik onmiddellijk naar de zitting gesneld ben. U zal wel begrijpen dat dit een overmachtssituatie is en mij toelaten de zaken alsnog te behandelen.”

5. De Raad stelt in de eerste plaats vast dat de bewering van de raadvrouw in haar faxbericht dat er om 09.55 u niemand ter zitting aanwezig was, manifest indruist tegen de vermeldingen op het proces-verbaal van openbare terechtzitting.

Vervolgens merkt de Raad op dat de fysieke toestand waarop de raadvrouw zich baseert en waardoor zij aangewezen zou zijn op openbaar vervoer, perfect voorzienbaar is en dus bezwaarlijk als overmacht kan worden aangemerkt.

De bijlage bij het faxbericht bevat tenslotte enkel een uitprint van de dienstregeling op woensdag 25 februari 2015 (sic) en bevat geenszins een bevestiging van haar bewering dat de trein die om 09.09u vanuit Leuven richting Brussel-Nat-Luchthaven vertrok, op 26 februari 2015 uitzonderlijk niet zou hebben gereden. Ten overvloede tipt de Raad aan dat de raadvrouw van verzoekster weinig diligent handelde aangezien de oproepingsbrief de raadslieden verplicht ten laatste vijftien minuten voor het

gestelde aanvangsuur aanwezig te zijn en zij blijkbaar gebruik wenste te maken van een treinverbinding die enkele minuten na het gestelde aanvangsuur in Brussel-Noord zou arriveren. Het gebrek aan diligentie staat op gespannen voet met de beweerde overmachtssituatie.

De aangevoerde redenen van overmacht worden niet deugdelijk aangetoond waardoor niets de toepassing van de sanctie uit voormeld artikel 39/59, § 2, tweede lid in de weg staat.

Het beroep dient derhalve met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN